

[Finansministeren.]

tipning indbragte godt 11½ mill. kr. i finansåret 1958-59, men det vil ikke påvirke den statsfinansielle stilling, om halvdelen af denne afgift bliver posteret på reguleringskontoen og halvdelen indgår på løbende konto, eller om den hele indgår på løbende konto. På tilsvarende måde havde det visse finansielle og økonomiske virkninger, at der i 1958-59 anvendtes små 27 mill. kr. i forbindelse med indløsning af sparebeviser, men virkningerne var helt uafhængige af, at denne udgift blev posteret på en særlig konto og ikke på statens løbende konto. Overskuddet på statsbudgettet og statens finansieringsbehov, således som disse størrelser fremtræder i den budgetopstilling, der har været anvendt siden 1955-56, vil være nøjagtig de samme, uanset på hvor mange eller hvor få konti man fordeler posteringen af de enkelte indtægter og udgifter. De økonomiske virkninger af statens indtægter og udgifter — virkningerne på befolkningens indkomster og disses fordeling på forbrug og investering — er også helt uafhængige af, hvilken bogføringsteknik der anvendes i statens og nationalbankens bogholderikontorer.

Som det fremgår af, hvad jeg her har sagt, er lovforslagets hovedformål at bidrage til den rigtigere og mere fuldstændige orientering af det høje ting og af offentligheden om statsfinanserne, som vi på så mange andre måder har stræbt efter at opnå. Jeg vil dog gerne tilføje, at der som resultat af den foreslåede forenkling også vil ske en indskrænkning i det posteringsarbejde, som udføres i en række af statsadministrationens bogholderier og i nationalbankens bogholderi og i udvekslingen af skrivelser mellem disse institutioner. Selv om resultatet af det bogføringsarbejde, som nu foreslås afskaffet, fylder 12 sider i statsregnskabet, er det naturligvis på ingen måder uoverkommeligt og formentlig heller ikke meget bekosteligt, men til gengæld er det, så vidt jeg kan se, heller ikke muligt at påvise, at det er til gavn for nogen som helst.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget og til de til disse bemærkninger knyttede bilag, skal jeg anmode det høje ting om en velvillig behandling af lovforslaget.

Jeg skal herefter tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om tillæg til lov om indenlandsk skillemønt.*

Det gældende møntsystem har som bekendt i de senere år givet anledning til kritik fra forskellig side — en kritik, der i særlig grad har været rettet imod de cirkulerende små mønter af aluminium og zink. Selv om man i finansministeriet meget vel har kunnet se det berettigede i denne kritik, har man dog hidtil ikke ment at burde fremsætte forslag om ændring af skillemøntsystemet, idet man her særlig har måttet tage hensyn til, at de senere års stærke stigning i behovet for skillemønt har belastet den kgl. mønts værksteder i en sådan grad, at det ikke ville være praktisk gennemførligt at pålægge den kgl. mønt at udføre det merarbejde, som ville udkræves, hvis man skulle gå over til fremstilling af andre og bedre skillemønter.

I den seneste tid er der imidlertid gennemført en væsentlig forbedring af forholdene på den kgl. mønt. Lokaleforholdene er forbedret og den tekniske kapacitet forøget ved anskaffelse af moderne præge- og valsemaskiner. Hertil kommer, at prisen på de metaller, som kan komme i betragtning som møntmetaller, hvis man går over til at fremstille bedre skillemønter end de nuværende, og det vil specielt sige kobber, nu synes stabiliseret på et væsentlig lavere niveau i forhold til prisen f. eks. i 1956 og 57, og jeg har derfor ment, at tiden nu må være inde til at søge en forbedring af vort skillemøntsystem gennemført.

For at få en nærmere belysning af problemerne i forbindelse med en ændring af skillemøntordningen blev der i foråret nedsat et udvalg med repræsentanter for finansministeriet, den kgl. mønt og Danmarks nationalbank, og det foreliggende lovforslag er udarbejdet på grundlag af den af udvalget afgivne betænkning. Udvalget har overvejet de forskellige foreliggende muligheder for ændringer med henblik på tilvejebringelse af større orden og ensartethed i møntsystemet og har ved udarbejdelsen af sine forslag taget hensyn til omsætningens behov og omkostningerne ved de ændringer, der kunne komme i betragtning.

For så vidt angår de små mønter, altså 1-, 2- og 5-ørerne, har man overvejet, hvor-